

Prenumerations-
och
Annonskontor:
Vaktornsgatan N° 17.

Prenumerationspris:

I Wiborg
helt år Fmk 10: —
tre fjärdedels år " 7: 50.
halft år " 5: 25.
4: dels år " 2: 75.
Prenumeranterne i f. d. fästningen, Salakkahti
och P:burgska förstaden få tidningen hemsänd.

WIBORG.

Redaktör:
Axel Söderlund.

Prenumerationspris:

I landsorten genom
postanstalterna
helt år Fmk 8: —
tre fjärdedels år " 6: —
halft år " 4: 25
4: dels år " 2: 25
hvertill komma postförvaltarearvode och försänd-
ningsprocent.

Byrå:

Vaktornsgatan
N° 17.

Handelsskola i Wiborg

för Herrar och Damer.

Den 20 dennes öppnas hos undertecknad en lärokurs i handelsvetenskaperna. Äm-
nen: Enkelt och dubbelt bokhålleri, aritmetik, lämpad för affärer, konto-
kuranter och handelskrifters uppsättning, korrespondens, skön-
skrifning och Stenografi m. m.

Undervisningen i bokhålleri indelas i följande hufvud-
grupper: 1) Böckernas uppläggning för en i gång varande affär. 2) Förning och drag-
ning af månadsbalanser. 3) Förberedelser till bokslutet. 4) Afslutning (bokslut). 5) Böc-
kernas uppläggning efter skedd bokslut. Under allt detta föres allt i samma ordning och
med samma kontroll, som vid en verklig affär, samt med en mängd olika konti, hvarföre
eleven är i tillfälle att praktiskt och grundligt sätta sig in uti alla de förhållanden, som vid
en noggrann bokföring för en större affär kunna förekomma. Undervisningstimmarna blifva
2 om dagen. För damer från kl. 9—11 f. m. För herrar kl. 7—9 e. m.

Obs! Anmälan bör ske i min bostad. Katharinegatan N: 28 (Skomakar Salminen).
Wiborg i April 1883.

A. KÄLLGREN.

Handels- & Kalligrafilärare.

SAMMANTRÄDEN.

Handelsföreningens ajour-
nerade sammanträde är af
förekomen anledning uppskjutet
till torsdagen den 19 innevarande
April klockan 5 e. m. (Frågor
angående det blifvande köpmanna-
mötet).

Handelsgillet

samlas torsdagen den 19 April å
Herr S. Wilds konditori.

ÅSTUNDAS HYRA.

Resp. stadsbor, som hafva rum att
aflyta till medlemmar af den Frö-
bergiska teatertruppen, behagade an-
mäla derom hos vaktmästar **Dill-
ström**, boende i teaterhuset.

Wiborg d. 19 April.

Ett behof som dag för dag gör sig
allt mer märkbart, är inrättandet af en
ritskola i Wiborg, och taga vi oss frihe-
ten att hemställa denna sak till finska
konstföreningens öfvervägande.

Vår ort har ett godt namn om sig
för det intresse och beskydd, den visat
gryende konstnärer och äfven genom
inköp af framstående alster af den
finska konsten har den vetat att häfda
sin plats näst efter hufvudstaden. En
konstskola på vår ort skulle därför en-
dast vara ett konsekvent fortskridande
på den väg, vår bildade allmänhet så-
lunda redan inslagit, och en dylik skul-
le å andra sidan kraftigt bidra till
närandet och höjandet af konstintres-
set på orten.

Att Wiborg så länge varit utan rit-
skola, förefaller i sjelfva verket förvå-
nansvärdt, då en sådan väl här vore
lika motiverad som t. ex. i Åbo. An-
lagen för skön konst hos vår stads och
omnejders ungdom hafva dock ej visat
sig vara mindre än på andra orter;
snarare tvärtom. Att sjelfva konstsin-
net, förmågan att njuta af och bedöma
konstens skapelser ej heller står efter
det å andra orter förefintliga, behöfva
vi väl ej säga. Wiborgs boarne äro ju
kända som ett förmöget samhälle, hvars
bildning har fått den kosmopolitiska
prägel, som förbindelsen med utlandets
kulturcentra nödvändigt medför. Huru
högt man hos oss förstår att uppfatta
skön konst, ett blott som en dyrbar lyx,
utan som ett viktigt kulturmedel, der-
om vittnar slutligen den storartade
Hovingska donationen. Vi våga utta-

la denna tanke, att alla dessa omstän-
digheter skola i icke ringa grad vara
talande för behöfligheten af en ritkola
å orten samt för konstföreningen i Hel-
singfors, att taga initiativet till en så-
dans inrättande härstädes.

Ej blott för utbildandet af konstnä-
rer vore en ritkola här på orten af
behofvet påkallad, utan den skulle äf-
ven tjena till utbildningsanstalt för ele-
mentarlärare och lärarinnor i tecknings-
konst, i det den skulle bereda tillfälle
till fullkommande af den undervis-
ning i teckning, som meddelas i
våra skolor. Såsom en komplettering
till de lokala skolorna, är ritkolan så-
lunda främst en kommunens angelägen-
het, och utan tvifvel kommer äfven
denna ort att visa sig beredd till upp-
offringar för detta ändmål, blott en-
gång frågan från de fromma önsknin-
garnes område föres öfver till handlin-
gens, hvilket åter bäst torde ske, så-
som redan antydningssvis omnämts, ge-
nom ett fullständigt förslag från konst-
föreningens sida. Den erfarenhet, som
erfordras för uppgörandet af ett sådant
förslag, står konstföreningen till buds i
rikt mått genom dess skolor i Helsing-
fors och Åbo, och äfven torde konst-
föreningen vara bäst i tillfälle att sjelf
afgöra, om och huru stort pekuniärt
understöd föreningen vore villig att
lemna företaget.

Öfvertygade att vi i detta flyktiga
påpekande af en angelägenhet, som
bäst talar för sig sjelf, hafva gifvit ut-
tryck åt en inom vårt samhälle all-
mänt senterad önskan, emotse vi med
tillförsigt en snar och lycklig lösning
af frågan. Särskildt äro vi förvissade
om, att den skall vinna ett varmt un-
derstöd af konstföreningens nitiske om-
bud på orten.

Handels- och kalligrafiläraren **A. Käll-
gren**, som genomgått Georgii prakti-
ska handelsinstitut i Stockholm och nu
skall hafva anställning vid O. Lind-
holms handelsskola i Helsingfors, äm-
nar här, såsom annonsen i detta blad
närmare meddelar, öppna en lärokurs
i handelsvetenskaperna, som ock i
skönskrifning och stenografi. Ut i de
för hr Källgrens lärareförmåga utfär-
dade intyg, dem vi varit i tillfälle att
genomöfna, vittas om den ganska för-
delaktigt, hvarom jemväl, hvad under-
visningen i kalligrafi särskilt vidkom-
mer, prof på elevernas handstil före
och efter en genomgången kurs tydligt
bära vittne.

Nedbrunnen kyrka. Den 16 sistviken
mars midt på dagen har Suojärvi eller
St Annæ grekisk-ryska brukskyrka ned-
brunnit. Elden antages hafva löskom-

mit genom en spricka i skorstenen, e-
medan rök till först setts uttränga från
vinden. Kyrkan, som invigdes år 1878,
var oförsäkrad och skadan värderas
till 5,000 rubel.

Skarlakans febern har under loppet
af februari och mars månad varit gäng-
se inom Kronoborgs sockens kyrkoby,
hvarstretton personer varit insjuknade,
af hvilka tvenne i sjukdomen aflidit. På
senare tider hafva icke några nya fall
förekommit.

Litteratur. Af *Nyårsgåfvan*, roman-
bibliothek af Esaias Edqvist, ha häfte-
na n:ris 2—6 utkommit, innehållande
„Ett betrodt ombud“ af *Jam-s Payn*.

Af bokhandelsverlden, tidning för bok-
förläggare, bokhandlare och bokvänner,
har n: 2 utkommit. Tidningen utgif-
ves som bekant i början och medlet af
hvarje månad.

För mordbrand har en skräddare i
Likkola by af Sippola socken angifvit
sin egen hustru. Den 3 September
sistlidet år nedbrann en skräddaren
tillhörig boningsstuga i nämde by, hvar-
vid äfven ett uthus med deri förvarade
foder, bräder m. m. jemväl blef lågor-
nas rof. Hela skadan har värderats
till 380 mark. Emot sitt enständiga
nekande och i brist på fullt bevis har
hustrun icke kunnat fällas utan blifvit
frikänd.

Universitetet. Filosofie doktors vär-
dighet har af filosofiska fakultetens
historisk filologiska sektion tilldelats
filosofie licentiaten N. af Ursin.
(U. S.)

Rörande 1881 års förordning ang.
svenska och finska språkens likställig-
het har, såsom förut i pressen omta-
lats en förklaring varit under utarbe-
tande. K. senaten lär numerera till
högsta ort ingått med förslag till den-
na förklaring, hvari bland annat för-
enklingar skulle medgifvas för aflägg-
andet af i förordningen stadgade
svenska och finska språkprof.
(H. D.)

Skolstatens pensionskassa. Vid bok-
slutet för sistlidne år utgjorde enligt
Å. T. kassans kapital:

	Fmk	p.
Kontant i kassan . . .	1,718:	98.
Utestående lån . . .	1,934,504:	22.
Upplupna ej influtna intressen	35,469:	33.
Resterande ordinarie pensionsbidrag . . .	5,089:	17.
Resterande lönebespa- ringar	1,584:	—
Resterandeextraordina- rie pensionsbidrag . .	632:	11.
Inventarier till ett be- lopp af	958:	10.
Utestående å löpande räkning	43,400:	—
Upplupen ej influten ränta derå	859:	42.
Summa	2,024,215:	33.
Pensionskassans förkof- ran under året . . .	85,648:	33.

Komitén för finska lagtermer slutför
denna vecka första läsningen af försla-
get och upplöser sig derpå för att i
höst åter sammanträda.
(U. S.)

På Finska krigskommissariatets fram-
ställning lär k. senaten hafva förordnat,
att alla för den finska militären behöf-
liga beklädnadspersedlar framdeles skola
förfärdigas vid fängelseinrättningarna i
landet, berättar N. Pr.

T. f. direktören i lotsöfverstyrelsen
kaptenlöjtnanten Tudéer hade sistlidne
onsdag företrädde i Gatschina hos DD
KK. Majestäter.

För studentexamen hafva enligt „U.
S.“ 266 ynglingar från landets lyceer
aflagt föreskrifna skrifprof.

Från Schlüsselburg telegraferas i förr-
går, att Newan under en sträckning af
12 verst från dess utflöde ur Ladoga
är öppen. Också på sistnämnda sjö
finnes öfverallt inom synvidden stora
öppna ställen.

Från Feodosia i guv. Taurien skrif-
ves till „Juschni Krai“, att hungers-
nöden i gräsliga följder der redan göra
sig gällande. En hökare jemte dess
hustru hafva nyligen mördats med
samma knif hvarmed de i sin bod sku-
rit bröd åt sina köpare. På mannen
har dessutom ett finger, hvarpå han
burit en ring, blifvit afhugget och på hu-
strun öronen jemte örringar bortskurna.

Den närvarande stämningen i Moskau
i följd af den förestående kröningen
skildras i moskauska tidningen „Ru-
skia Wiedomosti“ sålunda:

„Hvarje moskovit beherrskas nu blott
af den tanken, huru man bör gå till
väga, för att det rätta ögonblicket ej
må gå en ur händerna och blifva på
möjligast bästa sätt tillgodogjort.
Jäktandet efter lätt förtjenst och vinst
stegras för det närvarande ännu mera
derigenom, att man blifvit missbytt vid
industriexpositionen. Alla beräkningar
slogo fel och inga påräknade höga pri-
ser på kvarter, lifsmedel m. m. kunde
förverkligas. Annorlunda står saken
nu. Denna gång skola såväl förnäma
utlänningar, som många landsmän in-
finna sig här, vare sig som deputerade,
eller som åskådare till de stora festlig-
heterna. De väntade gästernas skola
nu hålla oss skadeslösa för de miss-
räkningar och sorger som utställningen
medförde.

„Såsom det förljudes, hafva köpmän-
nen redan några gånger rådgjort der-
öfver, huru mycket priserna på alla ar-
tiklar, som erfordras för det dagliga
lifvet, tåla h:jas. Häftiga debatter
skola förefallit med anledning häraf
och handlandena slutligen enats derom,
att tillsvidare höja priserna till det
tredubbla mot vanligheten. Vi säga
tillsvidare, emedan detta ännu ej är
det definitiva beslutet. Sitt sista ord
skola köpmännen först uttala vid fest-
ligheternas början. Om gästernas till-
lopp motsvara förväntningarna, så
blifva de tredubbla prisen bestående,
men öfverstiger de besökandes antal
moskoviternes väntan, så kunna priser-
na naturligtvis höjas ännu något.

„Alla tidningar äro fulla af tillkän-
nagifvanden om rum, som uthyras med
möbel, betjening etc. Kröningskomitén
har öfverhopats med så många skrift-
liga anmälningar om lediga kvarter, att
dessa skrifvelser måste uppläggas i sär-
skilda, härför bestämda rum. Det
otroligt stora antalet af slika anmäl-
ningar kunde komma en att tro, att
Moskaus innevägnare under kröningssti-

den komme att bosätta sig i skjul och på vindar, blott för att kunna uthyra sina rum. Denna feber har gripit alla moskoviter, börjande med de rikaste och ända ned till den fattige tschinowniken, som med hela sin familj upptager två till tre tarfligt möblerade rum. Man har häri gått så långt, att till och med i källarvåningen belägna rum utbjudas till kröningstiden."

Dagen för kröningen är fortfarande okänd, men att densamma i ingen händelse kan äga rum före den 22 maj, framgår af inrikes ministerii cirkulär af den 4 dennes, deri det föreskrifves, att guvernements adelsmarskalke, ryska högadeln, representanterna för guvernements-landskapsenaten och guvernementstädernas prefekter som äga deltaga i ceremonin vid Deras Majestäters högtidliga intåg, måste infinna sig i Moskau senast den 18 maj, men att de, som blott behöfva närvara vid DD. Majestäters högtidliga procession från Krempalatset till Mariehimmelsfärds kyrka på sjelfva kröningsdagen, först till den 22 maj beordras till Moskau. Dessutom föreskrifves, att hvarje deputerad, som bivistar kröningshögtidligheterna, har att af guvernören förse sig med pass, som intygar hans identitet.

Den ryska polarexpeditionen har tagit initiativet till underhandlingar med öfriga i de internationella polarexpeditionerna deltagande stater om expeditionernas förlängning på ett år till elter till September 1884. Om detta kommer att realiseras, kunde vetenskapen deraf hafva stor vinning. Att polarstationernas proviantering och förhållanden äfven omhyte af några medlemmar kunde medföra betydliga svårigheter, är antagligt, men i hvarje fall vore det nu lättare och äfven i pekuniärt afseende billigare att vid förhanden varande förhållanden — vid redan färdiga stationer, provfode instrumenter och en genom årslång öfning erfarne personal — nå det förelagda stora målet, en grundlig undersökning af polartrakterna. Härtill kommer ännu, att den berömda polarfararen, vår landsman professorn, baron Norden-skjöld innevarande år ämnar undersöka Grönland.

De båda hjeltarne i det Egyptiska kriget, lordarne Wolseley och Alcester voro den 13 dennes från citys i London sida föremål för en välkomstfest. Åt hvardera öfverräcktes en af ett gyllene omhölje omsluten adress jemte medborgar rätt i Cyte samt dertill ett gyllene svärd. Hedersvakter omgäfvade ingången till Guidhall, der festen firades, och hvarest de båda firade hjeltarne togo plats under en thronhimmel

och tackade i varma ord för de dem bevisade ärebetygelserna. Lord Alcester kyste det honom förärade svärdet och anmärkte, att han aftonen före slagningen vid Tel-el-Kebir varit i Wolseleys tält och funnit denne lugn och kall som städse. Festen afslöts med ett lefve för lady Wolseley. Gladstone infann sig igår i underhuset med det kungliga budskapet, att lord Wolseley och Alcester (Seymour) vore tillförsäkrade en listidspension af 2,000 pund om året att öfvergå till deras närmaste manliga afkomlingar, för deras förtjänster i det egyptiska fälttåget.

Den engelska polisen är allt ännu i stor sorg öfver de många sändningar dynamit, som anländt till London, enligt hvad säkra underrättelser gifvit vid handen, utan att det ännu lyckats att träffa upplagen. Derjemte fortfara de inländska stämplingarna. Sålunda påträffade man den 13 dennes framför inrikesministeriet ett paket med omkring 5 $\frac{1}{2}$ dynamit, och en polisdomare i Finsbury erhöi nyligen ett bref med följande innehåll. „Poliskammarbyggnaden skall i morgon sprängas i luften; deltag ej i rättens sammanträde“.

Parnell skall verkligen vara smärtsamt uppskakad, hvarjemte hans hälsotillstånd är så försvagadt, att han redan af denna orsak måste afstå från sin tillämnade resa till kongressen i Philadelphia. Äfven hålla hans vänner före, att han bättre i parlamentet skall kunna gagna irländarnes sak än genom resan till Amerika. I trots här af erhåller han dagligen massor af inbjudningsbref till kongressen; flere af dem med uttrycklig försäkran, att kongressens program icke skall upptaga något, som skulle vara oförenligt, med hans parlamentariska konstitutionella pligter.

Den för mordet å Burke skyldig förklarade *Joseph Brady* har den 14 dennes i Dublin dömts till döden.

En bolagsstämma.

(Rysk tidsbild.)

En i Petersburg utkommande tidning lemnar följande målande, ehuru smält sarkastiska framställning af en bolagsstämma, som aktionärerne i St. Petersburg — Tulaska agrarbanken nyligen höll i Petersburg, der bankens centralförvaltning har sitt säte. Banken hade på oförsigtigt uttänkta, utan skicklighet företagna och olyckligt utförda operationer under sistlidet år förlorat den nätta summan af femhundra tusen rubel. Man kan väl säga, att en half million ej är stort att tala om i jemförelse med hela evigheten. Detta låter nog säga sig, men det oaktadt måste det medgifvas, att ett sådant deficit ej hör till lifvets behag och att man nästan har rättighet att känna sig miss-

bytt, då man i stället för att lyfta en dividend, får vidkännas en uttaxering. Ut i ett nödgas man dock låta direktionen för ifrågavarande bank vederfara rättvisa — uti dess öppenhet. I stället för att följa herrar Mirés och Bontoux, desse urtypers för alla samtida banksvindlare, exempel och täcka den effektiva brinsten genom en fingerad, ur reservkapitalet tagen dividend, samman kallade bankstyrelsen en generalförsamling, steg fram för denna med sänkt hufvud, förkrossadt sinne, brutet hjerta, tårar i ögonen samt af rörelse darrande stämma och sade, i det den ångerfullt slog sig för bröstet:

— „Vi äro skyldige! Vårt är felet!“

Härdigt måste jag göra den anmärkning, att det ej finnes ett mera godmodigt och lättsinnigt folk än herrar aktionärer. De äro får, som tåligt låta klippa sig af hvem det vara må, som blott känner sig hafva kallelse dertill. Jag påstår detta med så mycket större säkerhet, som jag i tiden sjelf tillhört denna hjord, hvilken lät klippa och beskatta sig, utan att mucka och som blott då lät höra ett försagdt, sakta jemrande „bå när med ullen“, af misstag en bit skinn och kött följde med. Detta gjorde omdt och tog för kärt, så att man måste utstötta ett jemmerskri, men man insåg snart det orätta häri och bad ödmjukt om förlåtelse.

Då jag kallar aktionärerna en fårskock, så innebär detta ej någonting förnärmande, ingen personlig förörläppning, ty jag räknar mig sjelf hörande till skocken.

Godmodigheten hos dessa lamm, som stå der och frysa, när de beröfvats den skyddande och värmande ullen, går till ytterlighet och besannades detta på ett lysande sätt också vid aktionärernas af den Petersburg — Tulaska agrarbankens sammanträde den 8 april (27 mars). Såsom en hemlighet kan jag anförtro er, att jag också är aktionär i denna mönstergilla kreditinrättning, som i allmänhet mycket för mycket varit i hvar mans mun, och att jag i likhet med alla andra, som församlats i bankens lokal, röddes till tårar af den beundransvärda öppenhet, den ädla oegennyttan, den ridderliga sanningskärleken, med hvilken direktionen meddelade oss, att den i stället för den väntade vinsten af en million gjort en förlust af en half million, hvilken dock till en del kunde täckas genom inbetalning af 50 rubel på hvarje nyemitterad aktie, till en annan del genom den dividend, som skulle utbetalas (men ej betaltes) till aktionärerna.

Som ni ser, är proceduren mycket enkel och befriar aktionärerna från allt hufvudbry öfver den ledsama frågan, huru denna förlust skall täckas. Direktionen hade väsvisligt sorjt för allt; den hade icke blott förlorat den halfva

millionen, utan också genast funnit på medel, att utjemna denna förlust, väl icke ur egen ficka, utan med aktionärernas portmonnaie, men „derför är ju gäddan i träsket, att mörtlen ej må sofva“. Som sagdt, vi stackars får, som fröso jemmerligt vid den då ännu stränga kölden, då man beröfvat oss vår sista ull, vi, som stönade emedan man dervid skurit oss djupt in i köttet, voro djupt rörde af direktionens ånger, endast det funno vi sällsamt, att styrelsens nye ordförande fann det vara nödigt att högtidligen förklara, det förlusten af den halfva millionen ingalunda framkallats genom några missbruk från direktionens sida. Hvem af oss, frågar jag, skulle någonsin vågat gå ända derhän i djerfhet, att tro något dylikt!

Dock fans det midt ibland oss ett bångstyrt får, den nogsamt kände M. J. Michelson, som tog sig till att uppställa det påståendet, att den nye ordförandes högtidliga förklaring endast hade till ändamål, att höja bankens skakade kredit och samtidigt rentvå de i församlingen närvarande medlemmarne af den förra styrelsen; men detta påstående väckte blott vår indignation. År det icke oerhördt, att det skall finnas får, som protestera emot att klippas: Hr M., denne dumans stor och värtalige ledamot, åtnöjde sig dock ej härmed, utan gick ännu längre. Genom en lång rad af zifferuppgifter sökte han bevisa, att förvaltningen samvetsgrant fullgjort sin pligt och strängt rättat sig efter ordalydelsen i stadgarna, en så jettelik förlust, och i allmänhet hvarje förlust varit otänkbar. Har man någonsin hört en så illvillig insinuation!

Men hr Michelson var icke heller nöjd härmed, den omättilige. Trogen det franska ordspråket „l'appetit vient en mangeant“, blef han allt mera glupsk och giftig. Ju djupare han bitit in i bankens förvaltning. Hans mungipor riktigt dröpo af fett och etter. Han gick ännu längre. Han djerfdes påstå, att om man ock antog de möjligast ogynnsamma förhållanden, under hvilka vissa operationer utfördes, det ändå ej skulle rättfärdiga förlusten af en half million; att detta jettestora deficit blott vore ett logiskt resultat af bankstyrelsens oordnade handlingssätt och att frågan rörande den förra direktionens ansvar eller ansvarsfrihet måste förbli va öppen.

Hvad mig personligt vidkommer, så upprördes jag af oförsämdheten hos denna enda aktionär. Väl sade en röst inom mig, att hr M. hade fullkomligt rätt, att det för en grupp intelligent folk vore en skam, att låta tömma sina fickor och draga sig vid näsan af ett sådant rövvarband, men den oss aktionärer medfödda lättfärdiga godmodigheten

Verna.

Öfvers. från engelskan.

KAPITEL VI.

(Forts. från no 88.)

Han tänkte på allt detta då han en eftermiddag under tystnad gick vid hennes sida. Verna hade ett par gånger sett upp till honom. Också hon hade just nu begrundat om det icke vore bäst att göra slut på dessa möten, men hvilket skäl skulle hon väl föregifva? Dessutom ryggade hon bäfvande tillbaka för hvarje förklaring.

„Jag önskar att jag vore äldre,“ sade hon slutligen med en suck.

„Hvarför?“ frågade han vaknande upp ur sina drömmar.

„Då jag blir äldre,“ genmålde den unga flickan förtroendefullt, „så skall det blifva mig möjligt att företaga mig någonting. De tro att jag alltid tänker undervisa, men det ämnar jag ej.“

„Hvad ämnar ni då göra?“

„Jag har ofta tänkt på att jag skulle vilja försöka mig på scenen.“

„Betänk er då ännu ofta,“ inföll Eric allvarsamt; „ni vet icke hvad theaterlif vill säga.“

„Det är dock bättre än mitt närvarande lif af stagnation,“ utbrast den unga flickan otåligt. Derpå såg hon hastigt upp till honom och mötande hans strängt allvarliga blick, tillade hon: „jag har gjort er ledsen, har jag?“

Hennes läppar darrade.

„Ni, Verna? Ni kan icke göra mig ledsen!“

„Kan jag icke? Får jag då göra er en fråga?“

„Så många ni vill — jag måste ju svara en så intagande frågarinna.“

„Jag skulle vilja veta — ni har aldrig sagt mig det — om de hålla af er i hemmet. Ack, nu har jag ändock gjort er ledsen!“ utbrast hon, då han stannade. „Förlåt mig — jag hade icke bordt fråga er derom“ — tårar skimrade i hennes öga — „de säga alla att det uteslutande är ert fel, men jag tror det icke; och det har bedröfvat mig så!“

„Ni får icke vara bedröfvad för min skull, Verna,“ sade han mildt. „Jag är alls icke ledsen och jag vill be-

svara er fråga. Jag har aldrig sagt er det emedan det sett ut som om jag velat urskulda mig sjelf — och det kan jag icke göra, åtminstone icke för er. Verna, de hafva icke målat mig med för starka färger.“

Det uppstod en kort tystnad. Trodde hon honom? Han nästan önskade det och likväl —

„De bry sig således icke om er!“ sade hon slutligen.

„Tror ni att detta minskar min ansvarighet?“

„Ja, det tror jag“, svarade hon allvarligt, i det hon gaf honom en forskande blick.

„Då jag var gosse kanhända — icke nu som man. Jag har ingen rättighet att vara så beroende af kärlek, som jag är — ingen rätt att säga det jag hade varit bättre om någon frågat efter mig,“ genmålde D'Eyncourt, med ett försök att argumentera emot sig sjelf.

„Men om ingen brydde sig om er,“ inföll den unga flickan, „så har ni ju heller aldrig blifvit ledd med kärlek. Jag vet nu hvarför ni varit så oböjlig. Jag har alltid tyckt mig vara öfvergifven, men min fader älskade mig

dock, och min barndom var åtminstone icke sorglig.“

„Min har varit det,“ sade D'Eyncourt, i det han till hälften vände sig ifrån henne. „Min broder var allas favorit — jag lemnades åt tjenstefolket. Äfven de brydde sig icke om mig, emedan jag var häftig och obändig, — ingen af dem, utom en. Jag tror att hon måste hafva varit en underordnad tjänarinna och vågade därför icke visa mig några ömmare känslor än alla de andra; men jag kan ännu påminna mig — ehuru jag då ännu måste hafva varit ett litet barn — huru jag om aftnarna i timtal brukade ligga vaken för att icke gå misste om den kyss, hon plägade gifva mig förrän hon begaf sig till hvila. Jag gret engång hela natten igenom för det hon alls icke kom — jag tänker att det var emedan hon lemnat sin tjänst hos oss. Men denna kärlekslöshet berättigar mig icke att handla såsom jag handlat, att blifva det jag är“, tillade han derpå.

„Jag är så glad att ni sagt mig allt detta,“ sade den unga flickan sakta, „jag förstår er nu bättre. Ni är sådan som jag trott er vara. Ack, huru hårda och grymma måste de icke hafva varit emot er.“

en vann öfverhanden och då majoriteten bland de församlade fären utgjordes af anhängare till den afgångna och närvarande förvaltningen, då flera af dem förstade efter frikostigt aflönade befattningar vid banken (som tillförsäkrats dem, ifall debatterna vid generalförsamlingen skulle taga ett för administrationen gynnsamt förlopp), då flere aktionärer längtade att afklippa alla vidare afslöjanden, för att derigenom stadga tron på bankens kredit och komma aktierna att stiga — så gick det såsom man hade skäl att förutsätta — generalförsamlingen förvandlades i ett dockspel, så att sjelfva den berömda Thomas Holden*) varit fullkomligt belåten med dessa marionetter. De härjade så vilseledande troget lefvande, tänkande väsen, att tillochmed en åskådare, som suttit i närmaste närhet, försedd med den skarpaste binocle, skulle blifvit förd bakom ljuset och ej sett banden, med hvilka marionettaktionärerna leddes, samt svurit derpå, att det vore sjelfständigt handlande, med kött och blod försedda menniskor. Som ni ser, har Thomas Holden skaffat sig mycket farliga konkurrenser. (Forts.)

*) Ägare af en marionetteater i Petersburg.

Qvacksalveri och qvacksalvare i våra dagar.

(Efter dr M. Dydenfurth).

Stränga lagar hafva sedan gammalt utfärdats mot läkaresvindlare och skojet med läkemedel; men ingenting har hjälpt. Qvacksalveriets förlofvade land är sedan gammalt England. Der hafva hrr Morrison och Halloway genom deras bekanta piller förvärfvat sig furstliga förmögenheter. Ministern Pitt uträknade under det förra århundradet, att staten årligen skulle kunna hafva en inkomst af nära 300,000 kronor, om alla de, som, utan att vara verkliga läkare, utöfvande läkaresyrket eller säljande läkemedel, ålades en skatt af blott 8 pence (vid pass 60 öre). För närvarande ingår till den engelska kronan icke mindre än 60 å 70,000 pund st. årligen för patent på hemliga läkemedel. Men Tyskland behöfver ej heller skämmas för sig. När benikemaskdoktorn hr Schumacher från Essen nyligen hade en helt kort séance i Karlsruhe, söktes han på en dag af 64 patienter, hvilka efter den lägsta möjliga kurs lemnade den store medicinmannen 384 mark.

Läkare, kemister och botanister hafva icke förgäfvat sig den mödan att sorgfälligt undersöka de på dagordningen stående hemliga läkemedlen. Vanligen kommer det då i dagen, att de mångbepisade medlen i gynnsammaste fall äro desamma, hvarmed läkarne

bekämpa de ifrågavarande sjukdomarne — med den skilnaden likväl, att apotekarevarorna i senare fall äro äkta och mycket billigare. Men mestadels bestå de af stoffer, som af vetenskapen redan äro uttömda som föråldrade och kraftlösa. Ett tredje slag af hemliga läkemedel är sammansatt af alldeles oskyldiga och värdelösa substanser, utmärkande sig för ingenting annat än sköna färger och prålande etiketter. Slutligen har man kunnat leda i bevis, att hrr medicinfabrikanter på sina produkter förtjena i regeln 500 å 1,000 proc., att bland intygen och tacksamhetsbetygelserna från angifna tillfrisknade personer mängen hr Anderson figurerar i stället för hr Pettersen och tvärtom, och att de flesta hemliga medel lemnat de sjuka obotade, ja, ofta nog verkligen skadat dem. Har svindeln fördenskull på allvar aftagit? Det skall inga, som känner till saken, kunna påstå.

Den stora mängdens okunnighet i helsovårdens grundlagar, äfvensom det menskliga hjertats svaghet äro qvacksalvarnes starka sköld.

Och hvad kan ej denne qvacksalvare allt uträtta? Med en förbluffande tvärsäkerhet bjuder han bot och räddning, när allt hopp är ute, när de sakförståndige årligen måst tillstå detta. Huru många menniskor finnas väl, som, när en dödlig sjukdoms qval ansätta dem, när de hos de ordinarie läkarne förgäfvat sökt lindring, icke gripa efter det sista halmstrået? Och merendels är det för farliga, läkekonsten trotsande eller svårtillgängliga sjukdomar, som qvacksalvaren utkastar sina krokar. Hvem, som lider af kräfta, mjeltbrand, dödade hjertlidande, njursten, ryggmärgslidande m. m. längtar icke efter räddning? Nåväl „hygieisten“ Jacobi bjuder honom frälsning från qvalen i en flaska på blott 2,50 m.k. Dyra, alnslånga reklamer i tidningarna prisa denna mensklighetens ädle välgörare. Den som af läkarne är hopplöst öfvergifven, tar ett prof på sex flaskor. I fulla drag sörplar han i sig den söta drycken. Huru? Han känner ett nytt friskt blod strömma genom ådrorna! Ja, han har blifvit frisk! För att nu varda säker om ett riktigt tillfrisknande efterskickas en andra laddning, åtföljd af den eldigaste tacksamhetsutgjutelse. Men ack! Förrän den andra posten hunnit anlända, har bladet vändt sig: de sköna förhoppningarna hafva blifvit lika grumliga som den med en smula stimulus af något kalk och gummi väsentligen bestående fruktsaften, som utgör „hygieistens“ „konungadryck“, blifvit.

Lyckligtvis öppnar en annan menniskovän nya utsigter för den sjuke — det är nu visserligen endast 166 sjukdomar som dr Airy's „Pain Expeller“

(smärtfördrifvare) skall hela: Afmagring, brötsbeklämning astma, hårets affallande, blåssten, blodströtning, bronchialkatarr, fallandesot, gikt, ryggmärgslidande, hjertklappning, kolera, svindel (ganska riktigt!) — men vår patients lidande finnes ock bland de 166 åkomorna. „Expellern“ är nyttig både till utvärtes och invärtes bruk; han har banat sig väg till minsta by, och man finner honom hos småborgaren, hos landtmannen, hos skolmästaren. Enligt analysen består denna undermedicin af kamfert, salmiak och en tinktur af tibast eller spansk peppar — för en „husvän“ en ganska betänklig förening, hvarigenom han vid njur- och tarmlidande kan varda till ett förderfbringande gift.

Men dr Airy är en universalvälgörare. De 166 sjukdomarna, mot hvilka han loftar en säker hjälp, äro dock detta universalgeni för litet; han har också tänkt på det uppväxande släktet. Han skyr icke — för att frälsa denna högt älskade ungdom — att gifva ut stora summor på annonser såväl i verldstidningarna som i minsta småstadsblad, för att i de ramsvartaste färger utmåla följderne af hemliga laster samt utlofva räddning för dem. Med glädje sänder den ängslige ynglingen den storsinnade författaren till „naturhelningsmetoden“ tjugo och åter tjugo mark och erhåller för sina pengar välmående, men sedan urminnes tid bekanta förhållningsregler jemte en flaska jerndroppar.

Hvem är då denne dr Airy? Hvilken stad eller plats sluter inom sig denne vise, välsignelsespridande läkare? Hören och häpen! Dr Airy är luft, en person ur mytologien. Bakom denna mask döljer sig staden Rudolstadt's Krösus, hr F. A. Richter, Tysklands störste fabrikant och handlande med hemliga läkemedel Hr Richters fullständiga titel lyder: „Dr Adolf Richter, riddare af portugisiska Kristusorden, tunesiska Nischaorden, innehafvare af republiken San Marinos riddarekors, medlem af vetenskapliga sällskap (académie nationale — i månen), k. k. österrikisk hofleverant, leverant till konungarne af Baijern, Italien och Portugal o. s. v.“. För årligt fullvärdigt guld har han förvärfvat sig ordens- och leverantsdiplomen (det österrikiska hofleverantdiplomet kostade honom 1,000 mark), för oklanderliga dollars har han af universitetet i Filadelfia förskaffat sig doktorshatten. Redan en gång förut har en Duisburger strumpväfware nått berömmelse och ära.

Det kostar mig en smärtsam ansträngning att utan ett ord af rörande erkännande nödgas förbigå Po-ho, Pent-sao, Beneficium, Guyat's tekapslar, Sturzeneggers' såralfva, Meyers bröstsirap och en mängd slika anlitade läkemedel. Blott vid A. Nieske's „Menyl“,

detta ööfverträffade medel mot röda näsor, måste jag stanna ett ögonblick. „Den som aldrig satt gråtande på sin bädd“ (o, gode Göthe, förlåt mig denna frihet!) — den som aldrig i spegeln såg sin röda näsa — den vet ej heller! Huru den olycklige ägaren till en dylik ledamot är till mods, med hvilken hjer-tevärme han (en gång och aldrig mer!) skickar f. d. frisören i Dresden 5 mark för att erfara, huru man med tälgsten och salicyl — sminkar näsan hvit! Här finner man en ny bekräftelse på historiens sannaste ord: „De dumma varda aldrig — alla!“

Sedan förf. sålunda belyst hrr uppfinnare, fabrikanter och köpmän med hemliga läkemedel, öfvergår han till qvacksalveriets utöfvare, hvarvid han lägger i dagen en mängd mycket sorgliga jemte en hel del tragikomiska företeelser. Framför andra öfvas svindelyrket af barberaren, som börjande med tändarna, snart är „herr doktorn“ med en ofta omfattande praktik. För öfrigt öfvas yrket af snart sagdt alla stånd och af begge könen. Tidningarnas reklamer och näringsfrihetsförordningen af 1869 anser förf. hafva största skulden i att qvacksalveriet i Tyskland på senare år i oerhörd grad tilltagit.

Detta må visserligen i hufvudsak vara sannt; men förnekas kan ej, att mången af dessa läkaresyrket utöfvande, oexaminerade personer för vissa sjukdomar, synnerligast yttre åkommer, kunnat gifva en bot och hjälp, som den ordinarie läkaren ej måktat. Likaledes hade doktor Dyrenfurth bort erkänna, att reformer i läkekonsten af stor betydelse utgått från icke fackmän, såsom den i hela moderna läkebehandlingen så djupt ingripande kallvattenkuren af landtbrukaren Priessnitz. Slutligen hade dr D. gerna kunnat medgifva, att många examinerade läkare genom oskicklighet, misstag, likgiltighet samt ett kvacksalveriaktigt användande af apotekets både hemliga och icke hemliga medel, (hvaraf en betydlig del sannolikt, likt de numer föråldrade och förkastade medel, hvarom dr D. talar, af framtidsmedicinen skulle utgallras som odugliga) med rätta sjelfve förverkat sina patienters förtroende.

Telegrammer.

London den 17 April. Från Zanzibar meddelas, att engelska örlogsfartyget „Dragon“ fått ordre att oförtöfvadt afgå till Madagaskar.

London den 17 April. Såsom „Daily News“ erfarit, har drottningen uppdragit general Wolseley, att deltaga i krönings högtidligheterna i Moskau.

„Måhända voro de det,“ svarade Eric vårdslöst; „men det betyder ingenting, jag har lefvat dem förutan. Det som deremot betyder mycket mera i mina ögon, är att detta onödigtvis bedröfvat er, mitt barn.“

Han såg att tårarne glänste i hennes långa ögonhår. Hon smålog svagt, men förmådde icke svara. Ack, hon kunde så tydligt föreställa sig detta öfvergifna barn, som under kärleksfulla händers vård kunnat blifva vekt som vax men som förstördes genom tjenstefolkets godtyckliga behandling. Detta barn, hvars karaktär förderfvades och hvars hjerta höll på att brista af längtan efter en smekning, den lyckligare barn betraktat som en dem tillkommande rättighet. De flesta män hade kanhända icke tagit ett så djupt intryck deraf; det var möjligtvis en svaghet af Eric att, som han sjelf sade, vara så mycket beroende af kärlek och att låta saknaden deraf utöfva ett så stort inflytande på sig. Det var svaghet att låta denna orättvisa förleda sig till felsteg, dem hans samvete sedan så obarmhertigt fördömde, men säkerligen var felet icke uteslutande hans — säkerligen måste en del deraf till-

skrifvas den fader, som varit både blind och döf för sitt barns behof.

* * *

„Min vän,“ sade en vecka sednare mr D'Eyncourt till Catherine, „har du egnat en tanke åt Erics förslag? Jag skulle önska få veta din åsigt?“

„Nåväl,“ svarade Catherine på sitt milda sätt, „jag har begrundat saken och det förefaller mig — det är endast min enskilda åsigt — ni bör ej fästa större afseende vid den än den förtjenar — att det ligger mycken sanning i det som han säger. Jag vet att han varit till stor sorg för er, käre fader, och kanhända att det derföre i det hela taget vore bättre för honom att komma uti en ny omgifning, ni skulle säkerligen också dervid känna er lättare till sinnes.“

„Han uträttar ingenting godt i London men icke heller någon annorstädes,“ genmålde D'Eyncourt. „Kanhända han dock slutligen skulle finna något fält för sin energi — om han endast ville gifva sig.“

Catherine gaf sin svärfar en lång sidoblick.

„Gifva sig?“ inföll hon tviflande.

„Med någon aktningvärd person, förmodar jag?“

Tonen innebar ett säkert antagande att Eric efter all sannolikhet skulle gifva sig med en mindre aktningvärd sådan och att mis Forrester äfven hade någon i kikaren.

„Naturligtvis“, genmålde mr D'Eyncourt oroligt. „Du tror väl icke att gossen hittat på någon ny galenskap?“

„Åh nej — jag hoppas åtminstone att det icke är fallet. Jag tänkte endast på att hans val kunde falla på någon, som ni ej kan gilla. Han har ju en så besynnerlig smak, eller hur? Och ni skulle väl antagligen önska att det blefve en lady, hörande till societeten. Jag säger ingenting om fullkomligt tillfredsställande antecedentia — det är ju sjelffallet,“ tillade Catherine, belåten med sin egen slughet.

„Gode himmel, han tänker väl icke på att förälska sig i någon flicka.“

„Bevare mig! Ni är ju lika häftigt som han sjelf,“ smålog Catherine. „Jag tror icke att han alls tänker på att förälska sig — jag skulle säkerligen hafva kommit underfund dermed om det varit fråga om något sådant; men jag tänkte endast i fullkomligt abstrakt mening uppå att en vacker

flicka — en flicka ungefär sådan som miss Mornington — kanhända kunde intaga honom, utan att han kände någonting närmare om henne eller ens brydde sig om att erfara någonting.“

„Miss Mornington!“ upprepade Erics fader med klarnande panna. Nåväl, jag har egentligen ingenting emot henne, hon är en verklig lady och jag skulle vara glad om någonting kunde stadga honom. Jag lever i en ständigt fruktan för att han skall företaga sig någon galenskap. Tyst! — här är han sjelf.“

Erics sluga svägerska hade aldrig varit mindre glad att få se honom än just nu. Hon var allvarsamt uppskrämd. Det var ingen omöjlighet att ett giftermål, till och med om det icke var fullkomligt enligt fadrens önskan, skulle försona denne med sin son eller åtminstone göra dem till hvarandra tolererande vänner.

(Forts.)

Telegram till Wiborgsbladet.

Marseille, 18 april. En flera dagar pågående arbetarestrike tyckes upphöra. Flera lastade fartyg kunde utlöpa.

Orenburg, 18 april. Befullmäktigade ombud för Jaroslawska manufaktur-kompaniet, som besökt Turkestan, Bokhara, Chokand och Khiva för att göra sig bekanta med bomullsmarknaderna, förklara, att bomullsodling i Central-Asien fullständigt låter realisera sig.

Orel, 18 april. Stadsstyrelsen beslöt att tilltala den förra direktionen för stadsbanken för oordningar i bankens förvaltning.

Ufa, 18 april. Igår utbröt i Kotow-Iwanowski inom Ufa distriktet en stor eldsvåda, hvarvid 500 hus, en del af ett jernbruk samt telegraf- och poststationen nedbrunno.

Kurser.

Finlands Bank den 18 April.

	Försäljningskurs.	Inköpskurs.
S:t Petersburg k. s.	251: —	243: —
London k. s.	25: 35	25: —
90 dd.	25: 17	—
Paris k. s.	100: 40	—
90 dd.	99: 80	98: 50
Hamburg k. s.	124: 30	—
90 dd.	123: 20	122: 50
Lübeck k. s.	124: 30	—
90 dd.	123: 20	122: 50
Berlin k. s.	124: 30	—
90 dd.	—	122: 50
Frankfurt a. M. k. s.	—	122: 50
90 dd.	—	—
Amsterdam 90 dd.	207: —	205: 50
Stockholm k. s.	139: 30	138: 40

Resande.

Den 18 april. Handlne Klemin och Ullberg fr. P:burg, hotel Imatra; hr Sterkidi fr. H:fors, hotel Stockholm; handl. Wauhkonen fr. Kotka, jordbrukaren Grönroos med fru fr. Heinjoki, hotel Toivo; generalmajor Tigerstedt fr. H:fors, hr Farikoff fr. Ruokolaks, handl. Elmen med fru, hotel Belydère; ingenjör Fedosejeff och statsrådet Winterhalter fr. P:burg, Societetshuset.

Daglista.

I dag Torsdag

Kl. 9—12 f. m.: Sjömanshuskontoret öppet.
Kl. 10—1 p. d.: Föreningsbankens kontor öppet.
Kl. 10—2 p. d.: Finlands banks kontor öppet.
Kl. 10—2 och 5—6 e. m.: Nordiska Aktiebankens kontor öppet.
Kl. 11—1 p. d.: Drätselkammaren öppen.
Kl. 6—8 e. m.: Läsesalen öppen.
Kl. 7—10 e. m.: F. B. K:s läsesal öppen.
Kl. 1/28—1/29 e. m.: Länbiblioteket öppet.

Bantåg afgå alla dagar:

Till Petersburg kl. 7 f. m. och 7.13 e. m., till Helsingfors kl. 1.15 e. m.
Nattåg afgå till Helsingfors endast fredagar kl. 10.50 e. m.
Godståg afgå till Petersburg kl. 9 f. m. alla dagar utom söndagar och kl. 12 p. d. alla dagar; vesterut kl. 3.15 e. m.

SAMMANTRÄDEN.

Aktionärerna i Wiborgs stads Utskännings Aktiebolag sammankallas härmed till ordinarie bolagsstämma i stadens Drätselkammare Torsdagen den 19 instundande April kl. 6 e. m. dervid följande ärenden förekomma till behandling:
Bestyrelsens årsberättelse öfver dess förvaltning och bolagets ställning.
Revisorernas berättelse öfver verkställd granskning af räkenskaperna.
Afgörandet af frågor som kunna förädlas af nämnda berättelse.
Angående decharge för bestyrelsen.
Användandet af sistlidne års behållning.
Val af ledamöter och suppleanter uti bestyrelsen i de afgäendes ställe.
Val af revisorer och revisorssuppleanter.
Wiborg den 28 Mars 1883.
På Utskännings Aktiebolagets vägnar:
N. A. ZILLIACUS.
C. E. Ahrenberg.

Privilliga Brandkårens betalande och effektiva ledamöter kallas till det i 14 § af kårens stadgar omförmälda vårsammanträde, som hålles Söndagen den 22 innevarande

April kl. 4 e. m. i kårens redskapsdepôt; och erinras att val af bestyrelse, kårchef och divisionschefer samt suppleanter vid samma tillfälle kommer att försiggå.

Wiborg, den 2 April 1883.

Bestyrelsen.

TILL SALU.

Hos J. F. Albrecht & Co:

Färska Marmelader,
Chocolade, (sockrad & osockrad),
Biscuits.

Sippola,
Finsk Chester.
Edamer,
Schweitzer,
Grön.

OST.

Hos J. F. Albrecht & Co.

Nu inkomna:

Fruentimmers
Gummigaloscher
med
Bomullsfoder

hos Starckjohann & Co.

Paketterade färger

för färgning i hemmet,

offereras i tjugn, de vackraste och gångbaraste nyanser för såväl ylle som bomull, och hafva de förnämsta sorterna s. s. scharlakans rödt, chinesiskt blått, orange, m. fl. på sednare tid ytterligare förbättrats, så att deras äkt-het och färgprakt äro erkänt öfverträffade.

Hvarje paket har utfärgadt prof, samt svensk och finsk bruksanvisning. Beställningar utföras per omgående.

C. M. Otto & Co.,

Helsingfors.

Obs.: Å hvarje paket från oss finnes vår firmateckning.

Ärade kunder underrättas härmed att Herr P. Antonoff i Wiborg inehar lager utaf våra paketterade färger och att desamma stå att fås hos honom för samma pris som hos oss.

C. M. Otto & Co.,

Helsingfors.

NU INKOMNA:

Moderna Parasoller

i stort urval hos

P. Antonoff.

REGNKAPPSTYGER & Garnityrer

dertill hos

P. Antonoff.

Mantalsskrifningsblanketter

å N. A. Zilliaci tryckeri.

UTBJUDES HYRA.

Två rum, af hvilka det ena är försedt med häll, uthyras med ved och vatten; närmare å detta blads tryckeri.

Från den 1:sta Juni: ett kvar, ter bestående af 3 rum, kök, veranda, del i iskällare och uthus i Saunalahti stadsdel.

E. Wanhala.

Asfalttakfilt

af Naulasaari fakriks välkända tillverkning

finnes af följande märken alltid på lager hos undertecknad:

T N:o 0 å 5 Tmf. — rullen om dryga 2 □ famnar.

T N:o 1 å 4 " 60 p. " " "

R N:o 0 å 4 " 30 p. " " "

R N:o 1 å 4 " — " " " "

R N:o 2 å 3 " 75 p. " " "

Asfaltlack leveresas till 28 mk tunnan.

Ribbor, kappor, filtpik, erforderliga för täckning med asfaltfilt, finnas jemväl städse att tillgå; likaså åtager jag mig fullständiga täckningar och levererar alla härtill erforderliga förnödenheter till

5 Tmf. — per □ famn med filt T N:o 0.

4 " 75 p. " " " T N:o 1.

4 " 50 " " " " R N:o 0.

4 " 25 " " " " R N:o 1.

4 " — " " " " R N:o 2.

Wiborg i September 1882.

M. Tichanoff.

Vår- och Regnkappor

hos

HERMAN LYDECKEN.

För sommaren uthyres en villa om åtta rum, stor veranda tambur och kök, iskällare, del i simhus, samt möbel, husgeråd, ved och vatten. Villan är belägen i en park vidpass tio verst landväg från Wiborg, men endast på tre versts afstånd sjöledes från Wiborgska förstaden. Närmare underättelser lemnas å detta blads tryckeri.

Nu genast:

2 rum och kök uti P. Antonoffs arfvingars gård. Närmare hos G. A. Henrikson.

Ett kvarter af 2 rum och kök i gården N:o 118 vid Vaktornsgatan. Oscar Clouberg.

2 snygga större rum jemte eldning och uppässning från 1:sta Juni i undertecknads våning. F. MICHELSSON.

En svenska talande 14 å 15 år gammal gosse kan få anställning som markör från den 1 Maj hos S. Wild.

Två rum och kök uti enkefru Sandells gård N:o 36 midtemot jernvägsstationen.

DIVERSE.

OBS!

Hugade kaggelspelare underrättas att banan å S:t Annæ är öppnad från och med i dag.

Wiborg den 2 April 1883.

E. G. Ewertz.

Telefonnummer 49.

Obs. Herrar Agronomer!

Undertecknad upptager ordres

å

Hansen & Bruuns,

Nakskov, Danmark,

patenterade

Mjolkseparatorer.

Desamma utmärka sig särskildt:

1:o) genom en ytterst enkel konstruktion, som i hög grad underlättar deras användande.

2:o) genom den ringa kraft den erforderar; den kan näml. med lätthet drifvas med en häst, och

3:o) genom sin evanliga prisbillighet i det 1 st. Separator med dithörande mellantransmission kostar, f. o. b. Nakskov, Danmark, endast Kr. 600.

Ritning finnes till påseende och vidare upplysningar meddelas gerna af E. F. Gallén.

Agent för Hansen & Bruuns

patenterade Mjolkseparatorer.

Telefonnummer 28.

Trävaruexportörer!

200 å 400 Standards 1×9, 1×8, 1×7 och 1×6 tums goda och torra utskottsbräder att levereras på öppet vatten uppköpas nu genast extra kontant, om billigaste pris uppgives i biljett till „kontant köpare“ adress Nya Annonsbyrå, Stockholm. (G. 4544×1.)

Lifförsäkrings Bolaget

NEW-YORK

i NEW-YORK

grundadt år 1845

(med hufvudkontor för Europa i Paris).

Garantifond 263 Millioner

Francs

(Mot 245 Millioner år 1881.)

Detta Bolag är fullkomligt ömsesidigt. Garantifonden såväl som hela vinsten tillhör uteslutande försäkringstagarna. Bolaget meddelar lifförsäkringar på lifstid och på 10, 15, 20 år (tontinsystemet) till lägsta premier, samt lifräntor och utstyrselkapital.

Prospekter och närmare upplysningar erhållas af

G. Hagman.

General Agent för Finland.

MOSKOWSKA

Brandförsäkrings-

bolaget

grundadt år 1858

afslutar försäkringar emot eldfara och explosion å fabriker, egendomar å landet, stadsgårdar, varulager, lösegendom m. m. genom

Francke & Hackman.

Smedjegatan N:o 7.

Annonsbyte.

Respektive annonsörer kunna genom Wiborgsbladet få sina annonser införda i samtliga af landets tidningar samt i S:t Petersburgs Herald, i hvilket blad annonspriset beräknas efter 10 kop. per petit rad.

F. B. K:s

Läsesal hålles öppen för kårens medlemmar alla helgdagar från kl. 10 f. m. till 10 e. m. och söcknedagar från 7—10 e. m. Länbiblioteket hålles öppet hvarje Onsdag och Lördag från kl. 8—9 e. m.

Torsdagen d. 19 April, Lindh, O., S. III.

Wiborg N. A. Zilliaci tryckeri, 1883.